

NESPRESSO

Clooney, 'what else?'

Nespresso

Hi ha actors que, facin el que facin, sempre els veus a ells, no pas als personatges que interpreten. Des que George Clooney va protagonitzar, durant anys, els anuncis de Nespresso, gairebé sempre que veig una pel·lícula seva no puc evitar veure'l com l'home Nespresso. Amb aquell mig somriure, aquell posat seductor que el primer cop cola però que a partir del tercer ja t'embafa. Em va passar amb *El bon alemany*, *Up in the air*, *Cremeu-ho després de llegir-ho*, *L'americà* i *Ave Cèsar*. Em va passar menys a *The Monuments Men* i *Els descendents*, sobretot en aquesta segona perquè el film d'Alexander Payne contenia uns matisos dramàtics que es donaven bufetades amb la pantomima dels anuncis de les càpsules de cafè. Aquella sensació d'osmosi actor-personatge s'esvaïa sortosament. Però l'aroma profunda i penetrant del cafè acabat de fer continuava allà...

"What else?" és un bon eslògan perquè et queda gravat però tampoc queda gaire clar què vol dir. Llegeixo en un article del Màrius Serra que la traducció adequada és "I què, si no?" Ah, llavors sí que s'entén. Aquest home seductor, aficionat a la caiguda d'ulls, al mig somriure burleta, aquell toc *British* sense ser *British*, t'està dient, noia guapa que perds els papers quan els seus ulls et miren –una mica tronat tot plegat–, que Nespresso és l'única opció vàlida.

El somni humit

Allò de les càpsules de cafè va ser com una revolució, tothom volia tenir una màquina d'aquestes a l'*office* de la seva cuina.

Tot ben fàcil, ben mastegat, ben mono, ben modern. Res d'aquelles velles cafeteres que vessaven el cafè! Aviat van arribar marques blanques que també servien per fer servir la Nespresso, i també va arribar competència: Dolce Gusto, Fortaleza... ¿Però com competir amb el somni humit de topar amb George Clooney en una d'aquelles botigues Nespresso tan immenses, tan innecessàries, tan intranscendents? Botigues immenses per vendre càpsules de cafè, quina absurditat. La que segurament és la més gran de totes ocupa l'espai on hi havia el Cine Publi del passeig de Gràcia. Tot ens porta al cine. ♦

TONI VALL

PERIODISTA